

กิตติกรรมประกาศ

คุณค่าของการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ไม่ได้อยู่ที่เพียงการได้รับความรู้จากมหาวิทยาลัย และคณาจารย์ แต่ความรู้ที่ดีๆ มากมายที่ได้รับจากทุกๆ คน ทุกๆ ท่านต่างหากที่เป็นคุณค่าที่แท้จริงที่ตัวข้าพเจ้าสมควรจะกล่าวถึงในหน้ากิตติกรรมประกาศนี้

กระดาศหน้านี้คงไม่ได้ถูกเขียนขึ้นเลย ถ้าปราศจากความเอื้อเฟื้อกรุณาจากผู้ให้ข้อมูล ทุกๆ ท่าน ที่บ้านวัดโบสถ์ ตำบลเกาะทวด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ความกรุณาให้ที่พักอาศัยแก่ข้าพเจ้าดูจุลกูกหลานของป่าเขียวและลุ่มม ความเอาใจใส่ของพี่โอ พี่เอก พี่ฐา ป้านิ และลุงคล่องที่อบต. เกาะทวด ความกรุณาในการอุทิศเวลาพาข้าพเจ้าไปทั่วหมู่บ้านไม่ว่าแดดร้อนหรือฝนตกของน้ำญาติ พี่แอร์และแม็ก

เบนซ์ บิว พ่อ (ลุงดิษฐ์) แม่ (ป้าเพ็ญ) และน้ำสุ ในการอำนวยความสะดวก หาข้อมูล หาที่พัก ประสานงาน ความช่วยเหลือและความห่วงใยที่เกินจะตอบแทนด้วยคำขอบคุณเพียงสั้นๆ

ครอบครัวของข้าพเจ้า ป้า ม่า โกวสี่ โกวนิ หลักโกว อี้ติว อี้ตา ที่คอยห่วงใยและการสนับสนุนโดยไม่มีเงื่อนไข ทำให้ข้าพเจ้ามีพลังและกำลังใจที่จะก้าวมาจนถึงวันนี้

ขอบคุณสำหรับความกรุณาอย่างสูงของอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์รัตนา ไตสกุล สำหรับการตรวจแก้และคำแนะนำ รวมทั้งต้องเหนื่อยและหนักใจกับนักศึกษาที่ไม่ค่อยจะได้เรื่องคนนี้อาจารย์ณลินี ต้นธุนิตย์ กับจุดเริ่มต้นให้ข้าพเจ้าได้คิดและจุดประกายงานชิ้นนี้ อาจารย์อรศรี งามวิทยาพงศ์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการแม้ว่าอาจารย์จะมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากมาย อาจารย์ฉวีวรรณ ประจวบเหมาะ ที่กรุณาอ่านงานชิ้นนี้และช่วยมอบคำแนะนำให้ อาจารย์สายพิณ ศุพุททมงคล สำหรับความห่วงใยที่มีให้มาตลอด

ภาณุพงษ์ ไชยคง สำหรับแรงบันดาลใจ กำลังใจ และร่วมช่วงเวลาเหนื่อยยากมาด้วยกัน

ผู้คนหลายคนที่ข้าพเจ้าจะลืมขอบคุณไม่ได้เลย ทั้งริ้ม สำหรับการแปลบทคัดย่ออย่างเร่งด่วน พี่ตาล ที่คอยให้กำลังใจในยามท้อ พี่จ้อย กับการหมั่นถามความก้าวหน้าอยู่เป็นประจำ พี่กาย ศศิประภา สำหรับคำปลอบใจในยามที่ท้อแท้ และคอยเป็นเพื่อนคุยแก้กังวลยามดึกคืน พี่กุน อังกูร สำหรับคำแนะนำและความห่วงใย พี่โอ พี่เบญจ พี่อุ้ม พี่ก่อน พี่ปราปต์และพี่น้อง สำหรับช่วงเวลาดีๆ ที่ได้รู้จักและร่วมเรียนกันมา น้อยๆ เพื่อนๆ ร่วมคณะอีกหลายๆ คนทั้งแอม อีฟ กิฟ พี่ไก่อ ปู เอื้อย พี่ย้ง ที่คอยถามไถ่สารทุกข์สุกดิบกันอยู่ตลอดเวลา ที่ขาดไม่ได้คือ พี่วิชัย แสงดาวฉาย ที่ทั้งคอยถามไถ่ ทั้งคอยกดดันและให้กำลังใจ พี่ศิริน้อย และพี่สน สำหรับการอำนวยความสะดวกในทุกๆ ด้านตลอดระยะเวลาที่อยู่ที่นี่

ขอบคุณกำลังใจจากพี่พรรณ พี่นิง แป็ก และเต้ เพื่อนร่วมงานที่คอยโทรศัพท์มาถามข่าวคราว และคอยให้กำลังใจตลอดเวลา

ถ้าคำขอบคุณนี้ตกหล่นในการเียนามผู้ที่มีพระคุณและห่วงใยได้ไม่ครบถ้วน ข้าพเจ้าต้องขออภัย แต่อยากให้ผู้มีพระคุณทุกท่านรู้ว่า ความกรุณาและความห่วงใยที่มีให้กัน ยังถูกเก็บไว้ในใจตลอดเวลา และขอให้ได้รับรู้ว่า เพราะกำลังใจเหล่านั้น ข้าพเจ้าถึงผ่านวันที่ร้องไห้ ท้อแท้ และทุกข์ใจ จนมาถึงจุดหมายปลายทางได้ในวันนี้

กาญจนา เหล่าไชยชัยกุล
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มิถุนายน 2552